

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžfk/18/2019
Identifikačné číslo spisu: 4017200419
Dátum vydania rozhodnutia: 22.05.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančenič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4017200419.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniča a sudcov JUDr. Anny Peťovskej, PhD. (sudca spravodajca) a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD., v právnej veci žalobcu: BIOCENTRUM, s.r.o., SNP 57, Želiezovce, IČO: 36 283 185, zastúpeného: JÁNSKÝ & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Štúrova 13, Nitra, IČO: 47 249 650, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100830417/2017 zo dňa 11.05.2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/97/2017-117 zo dňa 17.10.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/97/2017-117 zo dňa 17.10.2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Daňový úrad Nitra (ďalej aj len ako „správca dane“) rozhodnutím č. 100274934/2017 zo dňa 13.02.2017 podľa § 68 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „daňový poriadok“) určil žalobcovi rozdiel v sume nadmerného odpočtu 10.353,34 € na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2015, teda znížil nadmerný odpočet za toto zdaňovacie obdobie zo sumy 14.587,89 € na sumu 4.234,55 €. Správca dane vyhodnotil, že žalobca si právo na odpočítanie dane uplatnil neoprávnene, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky na odpočítanie dane v zmysle § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ v nadväznosti na § 51 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon o DPH“).

2. Žalobca si právo na odpočítanie dane v sume 10.353,34 € uplatnil na základe dokladov vyhotovených v období od 01.08.2015 do 31.08.2015 elektronickou registračnou pokladnicou, ktorými deklaroval nákup tovaru - chemikálií od dodávateľa spoločnosti H. (ďalej aj len „dodávateľ“ alebo „spoločnosť H.“). Opodstatnenosť uplatneného práva správca dane overoval daňovou kontrolou, ktorá začala na základe

oznámenia č. 102863875/2016 zo dňa 04.04.2016 (za zdaňovacie obdobia júl 2015, august 2015 a september 2015). O výsledku daňovej kontroly vyhotovil Protokol č. 100031170/2017 zo dňa 09.01.2017 (ďalej len „protokol“), ktorý bol žalobcovi doručený dňa 18.01.2017 spolu s výzvou na vyjadrenie sa. Doručením protokolu bola daňová kontrola ukončená. Žalobca svoje procesné právo nevyužil a k zisteniam uvedeným v protokole sa nevyjadril.

3. Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím č. 100830417/2017 zo dňa 11.05.2017 rozhodnutie správca dane potvrdil.

4. V rozhodnutí uviedol, že na základe zistených skutočností bol žalobca oprávnený uplatniť si v zdaňovacom období august 2015 nadmerný odpočet len v sume 4.234,55 €. Správca dane preveroval deklarované dodanie tovaru u dodávateľa HANTER s.r.o. a dospel k záveru, že dodávateľ v podaných daňových priznaniach priznal dodanie tovaru a služieb v tuzemsku, správcovi dane však nepredložil potrebné evidencie a záznamy, nie je zrejmé, na základe akých podkladov daňové priznanie podal, a či v nich priznal aj dodanie tovaru pre žalobcu.

5. Žalovaný konštatoval, že správca dane riadne vyhodnotil všetky zabezpečené dôkazy v súlade so zákonom a stotožnil sa s jeho záverom, že žalobca si právo na odpočítanie dane z dokladov z ERP uplatnil neoprávnene.

II.

6. Žalobca napadol rozhodnutie žalovaného správnu žalobou, ktorou sa domáhal, aby krajský súd po preskúmaní rozhodnutí žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa tieto zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

7. Uviedol, že správca dane pri daňovej kontrole a aj vo vyrubovacom konaní postupoval v rozpore s § 49 ods. 1 a 2 zákona o DPH a v rozpore s § 3 ods. 1, 2, 3 a § 24 daňového poriadku. Za daných skutkových a právnych okolností napadnuté rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia vecí, sú nepreskúmateľné pre nedostatok alebo nezrozumiteľnosť dôvodov, zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie vecí, skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu, resp. došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej. Uvedené zakladá dôvody na zrušenie napadnutých rozhodnutí podľa § 191 ods. 1 písm. c), d), e), f) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“). Alternatívne navrhol krajskému súdu vykonať dokazovanie na preukázanie skutočností namietaných v žalobe.

8. Krajský súd v Nitre (ďalej aj len „krajský súd“) po preskúmaní žalobou napadnutých rozhodnutí v rozsahu žalobných bodov dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, pretože zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na riadne posúdenie vecí. Právny záver žalovaného a správca dane o spochybnení reálneho uskutočnenia obchodov medzi spoločnosťou HANTER s.r.o. ako dodávateľom a žalobcom ako odberateľom, najmä z toho dôvodu, že nebolo samotným dodávateľom preukázané dodanie tovaru, a preto mu nemohla vzniknúť daňová povinnosť a ani odberateľovi (žalobcovi) nemohlo vzniknúť právo na odpočítanie dane, považoval za predčasný. Z uvedeného dôvodu rozhodnutie žalovaného a správca dane zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. e/ SSP.

9. Uviedol ďalej, že medzi účastníkmi konania bol sporný práve zistený skutkový stav v spojení s otázkou výkladu ustanovenia § 49 ods.1 a 2 zákona DPH.

10. V priebehu daňovej kontroly vykonávanej u žalobcu podal deklarováný dodávateľ spoločnosť H. dňa 05.05.2016 daňové priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 2. štvrt'rok 2015 a 3.

štvrtýrok 2015. V podaných daňových priznaniach priznal dodanie tovaru a služieb v tuzemsku podľa § 8 a 9 zákona o DPH. Z týchto nevyplýva, či v nich priznal aj dodanie tovaru pre žalobcu.

11. Krajský súd bol toho názoru, že ak v reťazci dodávateľa vznikli pochybnosti o dodávateľoch (spoločnosť F., alebo spoločnosť I.), ide o rozpor v tvrdení a v prípade takýchto pochybností o deklarovanom dodávateľovi v inej krajine v rámci Spoločenstva, bolo povinnosťou správcu dane vyzvať žalobcu na spresnenie požadovaných údajov, na predloženie hodnoverných účtovných dokladov, príp. doplniť výsluchy svedkov a umožniť žalobcovi klásť svedkom otázky. Takto správca dane nepostupoval. Pre opodstatnenosť tejto zásadnej žalobnej námietky sa krajský súd ďalšími námietkami žaloby už nezaoberal, len vo vzťahu k namietanej dĺžke daňovej kontroly uviedol, že túto považuje za nedôvodnú.

12. Krajský súd po vrátení veci v ďalšom konaní uložil správne orgánu prvého stupňa povinnosť opätovne vyhodnotiť predložené doklady žalobcu, prípadne ho vyzvať na ich doplnenie, vykonať výsluch navrhnutých svedkov a zaslať MVI žiadosti príslušným daňovým orgánom s presnými otázkami preverenia deklarovovaných daňových subjektov a dodávok tovaru v rámci Spoločenstva, so zameraním sa aj na spoločnosť I. ako možného dodávateľa spoločnosti H., žalobcu priebežne informovať a oboznámiť s dôkazmi, ktoré správca dane zadováži, umožniť mu, aby sa k nim vyjadril, resp. predložil ďalšie dôkazy a zväžil prípadné ďalšie dokazovanie.

III.

13. Rozsudok krajského súdu žalovaný napadol kasačnou sťažnosťou, ktorú odôvodnil § 440 ods. 1 písm. g) SSP, pretože krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Pripomenul, že v zmysle § 24 ods. 1 písm. a) až c) daňového poriadku bolo povinnosťou žalobcu preukázať skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov, ďalej skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcou dane v priebehu daňovej kontroly a tiež vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť. Žalobca svoju dôkaznú povinnosť vzťahujúcu sa na opodstatnenosť uplatneného práva na odpočítanie dane celkom v sume 10.353,34 € v zdaňovacom období august 2015 obmedzil len na predloženie dokladov uvedených v zápisnici o ústnom pojednávaní č. 103030665/2016 zo dňa 28.04.2016, resp. v zápisnici o ústnom pojednávaní č. 21501123/2015 zo dňa 21.12.2015.

14. Žalobca bol o svojich právach a povinnostiach pri výkone daňovej kontroly riadne oboznámený. Správca dane poskytol žalobcovi priestor na predkladanie dôkazov. Žalobca nijaký dôkaz nepredložil a na výzvu na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole z daňovej kontroly sa nevyjadril. Od začatia daňovej kontroly až do podania správnej žaloby žalobca nenavrhol vykonanie ďalšieho dokazovania vo forme výsluchu konkrétnych svedkov, resp. preverenia dodávateľa/dodávateľov spoločnosti HANTER s.r.o. prostredníctvom zaslania žiadosti o medzinárodnú výmenu daňových informácií.

15. S názorom krajského súdu, že vo veci bolo potrebné odstrániť pochybnosti o dodávateľovi žalobcu doplnením dokazovania, sa sťažovateľ nestotožnil. Uviedol, že dňa 19.07.2016 sa uskutočnilo ústne pojednávanie vo veci vypočutia svedka D. (zástupca dodávateľa). Svedok vypovedal, že deklarováný tovar - chemikálie, nakupoval výlučne od maďarskej spoločnosti F.. Ústneho pojednávania sa osobne zúčastnil aj konateľ žalobcu, ktorý nevyužil možnosť klásť svedkovi otázky a na znak súhlasu s obsahom zápisnice túto podpísal. V priebehu daňovej kontroly za zdaňovacie obdobie júl 2015 až september 2015, resp. k následnému vyrubovaciemu konaniu žalobca vo veci nepredložil nijaký dôkaz a neposkytol nijaké tvrdenie. Až v odvolaní zo dňa 17.03.2017 v súvislosti so zdaňovacím obdobím august 2015 uviedol, že podľa vyjadrenia zástupcu spoločnosti H. chemikálie mal nakupovať v Maďarsku aj od spoločnosti I.. Žalobca poskytol správcovi dane 5 listín v maďarskom jazyku, na ktorých je uvedený názov spoločnosti SE. a obchodný názov dodávateľa. Týmto tvrdil, že informácie, ktoré poskytol svedok D. nie sú pravdivé a deklaroval, že žalobca má relevantnejšie informácie o dodávateľoch svojho dodávateľa, no aj napriek tomu akceptuje spoločnosť H. ako medzičlánok pri dodávkach tohto tovaru.

Sám dodávateľ (H.) prostredníctvom svojich daňových priznaní a iných podaní, nedeclaroval nadobudnutie tovaru z iného členského štátu. Od januára 2015 dodávateľ daňové priznania nepodával. Daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za 2. štvrtrok 2015 a 3. štvrtrok 2015 podal až 05.05.2016. Až v žalobe sa žalobca dožadoval zaslania dopytu na zahraničných dodávateľov tovaru, a to spoločnosti, ktoré sám identifikoval ako „I.“.

16. Zároveň sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok krajského súdu spôsobil stav právnej neistoty, pretože vo veci toho istého žalobcu a totožného predmetu konania (zdaňovacie obdobie september 2015) krajský súd vydal dňa 19.06.2018 rozsudok č. k. 15S/15/2017-123, ktorým žalobu ako nedôvodnú zamietol. Tu krajský súd konštatoval, že správca dane rozhodnutie založil na skutkovo a právne rovnakých skutočnostiach, vychádzajúcich zo zistení daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2015 až september 2015 a žalovaný sa s týmito závermi stotožnil. Z obsahu predloženého administratívneho spisu mu vyplynulo, že daňové orgány zistili skutkový stav správne a v dostatočnom rozsahu. Vychádzal pritom z daňových dokladov predložených žalobcom a zo zistení, že týmto dokladom absentuje materiálny podklad preukazujúci, že tovar dodal deklarovaný dodávateľ. Žalobca mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým zisteniam správcu dane a zaujať k nim stanovisko. Záver správcu dane a žalovaného, ktorý ustálili vo svojich rozhodnutiach, zodpovedá zásadám logického myslenia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o DPH platnom v čase posudzovaného zdaňovacieho obdobia, pričom súd nezistil ani žiadne procesné pochybenia daňových orgánov, ku ktorým by musel prihliadať. S týmto rozsudkom sa sťažovateľ v plnom rozsahu stotožnil.

17. V posudzovanej veci sa krajský súd zásadne odklonil od svojich záverov uvedených v rozsudku č. k. 15S/15/2017-123 zo dňa 19.06.2018, pričom ani neuviedol dôvody tohto odklonu.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sťažovateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/97/2017-117 zo dňa 17.10.2018 zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

19. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

IV.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) sa najprv zaoberal formálnymi náležitosťami kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že sťažnosť je podaná včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), osobou oprávnenou podať kasačnú sťažnosť (§ 442 ods. 1 SSP) a riadne zastúpenou (§ 449 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP) a obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP).

21. Následne kasačný súd preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 445 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku popísal krajský súd. Pre účastníkov konania sú zistenia, fakty a skutočnosti skutkového stavu zrejme, a preto ich kasačný súd nebude nadbytočne opakovať.

23. Kľúčovou otázkou vo veci bolo posúdenie, či záveru správcu dane a žalovaného o nesplnení zákonných podmienok na odpočítanie dane v zmysle § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. z dokladov z ERP, ktorými žalobca deklaroval nákup chemikálií od

dodávateľa HANTER s.r.o. v zdaňovacom období august 2015, predchádzalo zistenie skutkového stavu dostačujúce na riadne posúdenie veci.

24. Podľa § 49 ods. 1, 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. platnom v rozhodnom čase, právo odpočítať daň z tovaru alebo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa ods. 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

25. Podľa § 51 ods. 1 písm. a/ vyššie citovaného zákona, právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/ má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

26. Po preskúmaní kasačnej sťažnosti, napadnutého rozsudku krajského súdu a oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu kasačný súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj správca dane je súladné so zákonom a za súladný so zákonom je treba označiť aj procesný postup správca dane vedúci k vydaniu napadnutých rozhodnutí.

27. Z vykonaného dokazovania, ktoré podľa názoru kasačného súdu bolo dostatočné a má oporu v administratívnom spise, správca dane a žalovaný vyvodili správny skutkový a právny záver, že žalobca oprávnenosť odpočítania dane vo vzťahu k deklarovanému nákupu chemikálií od dodávateľa H. v zdaňovacom období august 2015 nepreukázal. Z § 24 ods. 1 písm. a/ až c/ daňového poriadku žalobcovi vyplýva povinnosť preukázať skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov, ale tiež skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcou dane v priebehu daňovej kontroly. Žalobca bol o svojich právach a povinnostiach pri výkone daňovej kontroly správcou dane riadne oboznámený. Správca dane od začiatku daňovej kontroly poskytoval žalobcovi dostatočný priestor na predkladanie dôkazov a vyjadrení ku všetkým zisteniam správcu dane. Žalobca bol nečinný k výzve správcu dane na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole č. 100031170/2017 zo dňa 09.01.2017. Nečinný bol i pri výsluchu svedka D. (spoločnosť H.) dňa 19.07.2016, kedy svedok vypovedal k otázke dodávateľa chemikálií. Námietku dodávateľa vzniesol až v odvolacom konaní (17.03.2017). Od začatia daňovej kontroly až do podania správnej žaloby žalobca nenavrhol vykonanie ďalšieho dokazovania vo forme výsluchu konkrétnych svedkov a o preverenie dodávateľov spoločnosti H. prostredníctvom zaslania žiadosti o medzinárodnú výmenu daňových informácií požiadal až v rámci preskúmvacieho konania napadnutých rozhodnutí krajským súdom.

28. Pokiaľ žalovaný v kasačnej sťažnosti poukázal na právnu neistotu, ktorú privodil rozsudok krajského súdu č. k. 11S/97/2017-117 zo dňa 17.10.2018, ktorým bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a zároveň súd uložil žalovanému povinnosť doplniť dokazovanie, pričom svojím skorším rozhodnutím - rozsudkom č. k. 15S/15/2017-123 zo dňa 19.06.2018 žalobu toho istého účastníka konania za totožných skutkových okolností ako nedôvodnú zamietol, avšak v tomto rozsudku svoj zásadný odklon od záverov uvedených v rozsudku č. k. 15S/15/2017-123 nijako nezdôvodnil, kasačný súd musí tejto námietke prisvedčiť.

29. V posudzovaných veciach bola u žalobcu na základe oznámenia č. 102863875/2016 zo dňa 04.04.2016 vykonaná daňová kontrola za zdaňovacie obdobie júl 2015 až september 2015. O výsledku daňovej kontroly bol vyhotovený protokol č. 100031170/2017 zo dňa 09.01.2017, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 18.01.2017 spolu s výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole. Žalobca svoje procesné právo nevyužil. Správca dane výrok rozhodnutí o určení rozdielu na dani z pridanej hodnoty k jednotlivým zdaňovacím obdobiam založil na skutkovo a právne rovnakých skutočnostiach.

30. Krajský súd v odôvodnení rozsudku č. k. 15S/15/2017-123 zo dňa 19.06.2018 uviedol, že správca dane postupoval správne a v zmysle zákona, keď žalobcovi rozhodnutím zo dňa 13.02.2017 vyrubil

rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2015. Správne postupoval aj žalovaný, keď rozhodnutie správcu dane potvrdil, pretože z obsahu administratívneho spisu mu vyplynulo, že skutkový stav bol správne a v dostatočnom rozsahu zistený tak, aby bolo možné na jeho základe v zmysle zákona rozhodnúť. Žalobca mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým zisteniam správcu dane a zaujať k nim stanovisko. Krajský súd nezistil ani žiadne procesné pochybenia daňových orgánov, ku ktorým by musel prihliadnúť.

31. V posudzovanej veci krajský súd rozsudkom č. k. 11S/97/2017-117 zo dňa 17.10.2018 rozhodnutie žalovaného a správcu dane vo vzťahu k zdaňovaciemu obdobiu august 2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že zistenie skutkového stavu daňovými orgánmi bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci a vyslovenie záveru, že neboli splnené podmienky na uplatnené odpočítanie dane uvedené v § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ zákona o DPH a určenie rozdielu v sume nadmerného odpočtu 10.353, 34 eur.

32. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít., ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

33. Dôvodne potom namietal sťažovateľ, že krajskému súdu vo veci žalobcu vedenej pod sp. zn. 11S/97/2017 muselo byť zo skoršej rozhodovacej praxe známe, že dňa 19.06.2018 súd vyhlásil vyššie uvedený rozsudok č. k. 15S/15/2017-123 (zdaňovacie obdobie september 2015) a pokiaľ sa vo vzťahu k zdaňovaciemu obdobiu august 2015 krajský súd od svojho skoršieho právneho názoru odklonil, bolo jeho povinnosťou tento svoj zásadný odklon od svojich skorších záverov (rozsudok č. k. 15/15/2017-123) náležite zdôvodniť. Účastníci konania legitímne očakávajú, že ich vec bude rozhodnutá za obdobnej skutkovej a právnej situácie, čo je i prípad danej veci, rovnakým spôsobom. Obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06).

34. Za daných skutkových a právnych okolností kasačný súd považuje rozhodnutie správcu dane a žalovaného za vecne správne a zákonné. Konajúce orgány svoje úvahy vedúce k ustáleniu skutkového stavu racionálne a logicky odôvodnili a správne právne posúdili aplikáciou relevantných zákonných ustanovení platných a účinných v čase posudzovaného zdaňovacieho obdobia.

35. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalovaného vznesené v kasačnej sťažnosti za dôvodné a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude postupovať v intenciách právneho názoru vysloveného kasačným súdom v tomto rozsudku, vec prejedná znova v medziach podanej žaloby, pričom závery, ku ktorým dospeje, riadne a zrozumiteľne odôvodní. V novom rozhodnutí vo veci krajský súd znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

36. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.